

Valenciana i que van des del sector TIC fins al sector logís-tic i l'immobiliari. Des de la confiança i el treball estem mini-mitzant l'efecte brexit, perquè si no estiguérem fent totes aquestes coses i mirant amb lupa què és el que podem fer més davant el Regne Unit, la veritat que estaríem parlant de números també molt sorprenents.

I després vull donar-li una dada també molt positiva. Dir-li, i com vosté també ha dit, que a pesar que hem perdut un 11% d'exportacions en un any, dir-li que s'ha destacar en el període..., perdó, s'ha destacat com el segon millor inver-sor estranger al nostre territori en 2017, el Regne Unit, amb un 22% de la inversió total rebuda, i en el primer semestre del 2018 es manté com a tercer major inversor amb un 15% de la inversió també total rebuda, la qual cosa vol dir que totes i cadascuna de les accions que estem fent el Consell en l'àmbit de la internacionalització estan també destinades per a pal·liar eixa situació que tenim en el Regne Unit. I la veritat que els números no són tan dolents.

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller. (Aplaudiments)

Senyor Woodward, té vosté temps, però ja el conseller no li podrà contestar.

El senyor Woodward Poch:

Sí, sí, lo sé, lo sé.

Solo agradecerle la respuesta, porque creo que es la primera vez que tenemos datos sobre el negocio con el Reino Unido tan claro como los ha expuesto. Y se lo agradezco.

Y como le he formulado también la pregunta por escrito, seguro que recibo los datos. Pero nada más era por ponerle en cuestión que para nosotros es un mercado muy importante. Ya sabe que hay 75.000 residentes registrados. La Comunidad Valenciana es la primera potencia, o el primer país o la primera región europea con más turistas y residentes procedentes de Reino Unido. Y de ahí nuestra preocupación.

Y sobre todo, volverle a recordarle que el 8,7% en el 2017 fue el nivel de exportaciones con respecto al total que hacíamos en el Reino Unido. Y, por tanto, los 2.500 millones que se exponen al Reino Unido entendemos que es una preocupación, como veo que están ustedes al pie del cañón, e intentaremos continuar nuestra insistencia para que ese mercado pueda seguir creciendo.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Woodward.

Següent pregunta que formula l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez al conseller d'economia sostenible.

Senyor Ibáñez, té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

És el conseller de hacienda, ¿eh?

El senyor president:

Sí, sí. Conseller d'hisenda, que està ací present.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Tras el cambio de gobierno en España, ha aparecido un Consell tímido, un Consell arrugado, un Consell absolutamente escondido. Ustedes han pasado de la reivindicación a la sumisión. Antes la deuda era inaceptable, antes el déficit era insostenible, antes el FLA era terrible.

Hoy la deuda, el déficit y el FLA son bienvenidos. Hoy no recibimos nada extraordinario y el Consell se muestra satisfecho, y usted dice que hay un cambio de actitud, sí, pero en ustedes. El doctor Sánchez también les ha plagiado, y a usted especialmente, conseller, le ha plagiado su fórmula mágica: pintar ingresos, donde usted era auténtico maestro.

Y, por tanto, señor conseller, yo le pregunto: ¿on estan els diners? Y de la financiación, ¿qué? Por eso, me puede decir cuáles son las gestiones que ha llevado a cabo ante el Gobierno de España para conseguir la reforma del actual sistema de financiación.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Li contestarà...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, president.

Senyor Rubén Ibáñez, si no el sentira, no m'ho creuria, de veritat.

O siga, vosté està venint a les comissions mixtes Consell-Corts i expliquem allí totes les coses, explique amb la contundència que adés i ara, amb el senyor Montoro i amb la senyora Montero,

estem reivindicant el que és just per als valencians en tots els consells de política fiscal i finançera. N'hi han tres consells de política fiscal i finançera, en el qual ja està el govern Sánchez. I continuem treballant amb la mateixa contundència, perquè està clar que mentres el tema no se resolga, els valencians, els cinc milions de valencians i valencianes estarem maltractats.

Per tant, no acabe d'entendre este «arrugamiento» de què parla vosté, (veus) no ho entenem, perquè del que es tracta justament és del contrari. Estar on toca, manifestar-nos on toca, estar en les conferències de presidents a demanar al govern el que toca, etcètera, etcètera.

Per tant, vull dir amb tot això replicar-li que l'actitud d'este govern és exactament la mateixa. Sí que és veritat el que ha dit vosté, és veritat. Allà, a l'altra banda, no hi ha un mur de silenci, hi ha gent que se fica al telèfon, parla i negociem.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Té la paraula el senyor Rubén Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Sí. Conseller, su negociación es un auténtico fracaso, porque recibir nada, es un fracaso.

Pero, mire, desgraciadamente, durante estos años ustedes han vivido muy bien contra Montoro. Nunca esperaban el cambio que se iba a producir. La verdad es que el cambio ha sido tremendo en todos los sentidos.

Mire, usted, no hace demasiado tiempo decía que los valencianos queremos que el gobierno nos dé una financiación por derecho y no que tengamos que devolver con préstamos. Decía usted que era de sentido común que el gobierno condone la deuda.

Pero es más, lo que decía era que si no se asumía una solución a la deuda de la comunidad, usted no iba a apoyar nunca un nuevo modelo de financiación.

Hoy nos hemos desayunado con una noticia que a ustedes parece que les agrada, y es que la ministra de hacienda anuncia 900 millones para la Comunidad Valenciana extraordinarios. Y vamos a ver que tiene eso de extraordinario. Fíjese, lo extraordinario es que una parte de esos 900 millones, 367, vienen por las entregas a cuenta del sistema de financiación. ¡Vaya extraordinario! Ordinario. 250 vienen por el IVA del último mes de 2017, con préstamo. Y 250 vienen por el cambio de déficit de 0,1 a 0,3 con préstamos.

Y usted decía que los préstamos no le gustaban. Es más, decía: «Los préstamos del gobierno que han substituido a la financiación que nos corresponde, nos detraerán inversiones y servicios. Es una vergüenza que se quiera vender esos créditos a devolver como un chollo.» Y ustedes los venden. (Rialles)

Pero, mire, lo más sorprendente de todo esto, señor conseiller, es el ridículo que hace usted y que contagia a sus socios de Compromís, porque a la señora Oltra también le he oído decir lo positivo de los 900 millones. (Veus)

Mire, ¿sabe en 2017, con los mismos parámetros, con los mismos parámetros, cuánto recibió esta comunidad? Hoy nos anuncian 900; en 2017 1.716 millones. (Remors) ¡Qué insulto! ¿Sabe qué pasó en 2017? Que usted votó que no. Y hoy se abstiene primero y después apoya al gobierno de Sánchez, (veus), por 900 millones (Se sent una veu que diu: «Con un par de narices!») y dijo 1.716 millones. (Aplaudiments i veus)

Pero, ojo, y de todo eso, cuánto era cash en 2017 y cuánto es cash ahora, porque hay una parte que era de préstamo, que es la del déficit. Era..., uno euro de hoy eran tres de cash entonces. Y ustedes seguía diciendo que no. Sí que hay un cambio de actitud gravísima en su gobierno. Ustedes han dejado de defender los intereses de los valencianos. Se han convertido en socialistas y perdonan la vida al gobierno de Sánchez. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic li contestarà.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Cal tindre cara, cal tindre cara! (Protestes i aplaudiments)

El senyor president:

Senyories, per favor.

Senyories, deixen parlar al conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Cinc anys, cinc anys sense fer absolutament res i ara en tres mesos (veus) volen que resolguem tots els problemes. Vinga ja, vinga ja! Cal tindre cara total! (Protestes)

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Molta cara!

Miren vostés, a més manipulen les xifres, perquè l'any passat per a enganyar, l'increment d'això que diu vosté cash era de

84 milions, només de 84 milions per a l'any 2018. ¿Sap quant serà per a l'any 2019? 364. (Veus)

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

84 milions, que després el senyor Montoro mos el va rebaixar a 80 perquè era massa. (Veus) 4 milions, això a la millor mos eixien els diners per les orelles. Vinga, per favor! Ni se manifesten. En Madrid diuen el contrari que diuen ací. Des de l'any 2012, el PP no vota ni a favor de la millora de... Ara, no només el PP. El senyor Toni Cantó, que era de la UPYD, (veus) també va votar a favor de no fer això. (Veus)

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

En definitiva, senyor, en este moment, (veus) en este moment... Puc parlar?

El senyor president:

Sí, senyor conseller.

Senyories, deixen parlar al conseller, que pugam escoltar tots.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Miren vostés, ho he dit per activa i per passiva, el resultat bo per a nosaltres és un nou sistema de finançament que siga exactament aquí que mereixem. És a dir, que tinga uns recursos per càpita per necessitat de serveis bàsics igual que la resta de ciutadans espanyols.

I a més, que hi haja una compensació per tot el deute generat (*inintel·ligible*) ..., no part del deute que varen generar vostés per la corrupció, la mala gestió (*protestes*) i totes eixes coses. Això els valencians ho haurem de pagar, perquè (veus) vostés foren elegits democràticament pels valencians. Això ho tindrem de pagar.

Però l'altra part, que són quasi 20.000 milions d'euros, tindran de ser satisfets pel mecanisme que siga compensatori, perquè (veus), perquè no hi haurà possibilitat de tindre un tracte just si només resolem els problemes de futur. Hem de resoldre també la motxilla de càrrega de pedra per infrafinançament del passat. L'única manera de poder anar al

mateix ritme que les altres comunitats autònombes és: nou sistema, compensació del deute per l'infrafinançament. I això, en juliol, tant en la primera reunió del Consejo de Política Fiscal y Financiera, com en el segon, i també en agost, naturalment, vàrem estar díguit.

I vosté m'agradaria que llegira, senyor Ibáñez, el perquè vaig votar a favor en el mes d'agost, el 22 de agost, el nou sistema. M'agradaria que sabera per què vam votar. Varem reclamar que era necessari i insuficient passar de 0,1 a 0,3. I vostés si se preocupen tant pels valencians, resulta que mos neguen 240 milions als valencians negant-se a passar del 0,1 al 0,3. (*Protestes*) Vinga ja! Com he dit al principi, molta cara! (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Passarem a la penúltima pregunta que formula la il·lustre diputada Noelia Hernández al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Hernández Sánchez:

Muchas gracias, señor *president*.

Señor *conseller*, un teatro es un lugar donde pueden ocurrir cosas mágicas cuando baja el telón y se atenúan las luces, disfrutas de historias que te emocionan, te entristecen, te hacen reír o pueden dar lugar a debates y reflexiones.

La cultura es la base y el fundamento de lo que somos, el aporte moral, intelectual y emocional que nos forma personas creando vínculos sentimentales y huellas imborrables.

El Teatro Principal de Alicante es una pieza clave de la cultura para la ciudad de Alicante y la provincia. Podríamos hablar de contenidos, pero esta vez vengo a hablar del contenedor, del edificio, del patrimonio y de su propiedad.

Durante años fue una pena ver cómo se degradaba el teatro, el contenedor, el edificio, mientras que las humedades ocupaban sus paredes exteriores, las butacas acumulaban funciones y funciones, se quedaba obsoleto respecto a los teatros del resto del país, y cómo languidecían tanto contenido como contenedor, sin que nadie hiciera nada ni tomara ninguna iniciativa.

La fórmula de propiedad, 50% pública-50% privada, hizo que se quedara fuera de cualquier convocatoria de ayuda pública en el último ejercicio y, por ello, era urgente que La Generalitat tomara cartas y aportara una solución para este edificio, clave para la segunda ciudad de la comunidad, una solución que dignifique el teatro, ayude a sanear las cuentas y a continuar siendo un espacio de referencia cultural como así lo necesitan los amantes de la cultura y del teatro de la provincia de Alicante.